

ДОТОРКНУВШИСЬ ДО...

*Я на вбогім крутім перелозі
Буду сіять барвисті квітки,
Буду сіять квітки на морозі...*
Леся Українка

Розплющив очі ранку дивограй —
Й затріпотіла ніжно-солов'їно
На весь хрещато-барвінковий край
Пречиста мова мамина, єдина.
    Ота, де грає хвилями Дніпро,
    Де Мавка чеше зеленаві коси,
    Де над Дністром Русалчине крило,
    А кров звитяжців — калинові роси.
У мові цій фантазія ясна
Творила диво лісу феєричне
І промовляла лагідно весна
Талановитим словом поетичним.
    Життям щоденним втома залягла
    І кволе тіло, та сльоза нетлінна
    Льоди стопила й сили налила
    І злотоцвіти променів перлинних.
Наперекір снігам слова ясні
Зійдуться нині на весняне віче. —
Знов обізветься в серці голоснім
Непроминально дороге і вічне.

ЧЕРКЕС Надія,

*кандидатка філологічних наук, доцентка
кафедри українознавства
Львівського національного медичного
університету імені Данила Галицького,
членкиня НСПУ, АУП, лауреатка численних
міжнародних літературних та національних
мистецьких премій*